

[Alfred Jensen.]

men feriespørgsmålet, det er givet, må løses allerede i denne vinter.

Jeg skal heller ikke komme med nogen begrundelse for vort standpunkt på dette område, for der er givet begrundelse nok, og problemet er kendt. Det drejer sig blot om, at man nu, da problemet er sat på dagsordenen, samler sig sammen og når frem til en løsning allerede i denne samling.

Hvad der gælder feriespørgsmålet, gælder naturligvis også arbejdstiden og dagskolen. Det er et problem, som har været under debat i vort land i mange år; det er løst i vore nabolande, så alle de undskyldninger, man kommer med: henvisning til konkurrence og omkostninger, de gælder ikke. Når alle vore nabolande har været i stand til at løse dagskolespørgsmålet, må det naturligvis også kunne løses her i vort land; ja, det er faktisk en skamplet for vort land, at det ikke allerede er løst. Derfor har vi stillet vort forslag. Vi ønsker, at man allerede nu i begyndelsen af denne samling når frem til en løsning af dette spørgsmål, for det kan løses. Både de økonomiske og de tekniske muligheder herfor er tilstede. Ønsket om at få det løst er så stærkt og levende, ikke alene blandt lærlingene og deres forældre, men ude i befolkningen, at løsningen må gennemføres nu.

Jeg har naturligvis ikke noget imod, at de forslag, som her er fremsat, gøres til genstand for udvalgsbehandling. Jeg har allerede i forrige samling udtalt mig om vort syn på det socialdemokratiske forslag, så det behøver jeg ikke at gentage. Jeg har som sagt ikke noget imod, at forslagene gøres til genstand for udvalgsbehandling, men jeg holder for, at det skal gå hurtigt, for der er ikke grund til mange overvejelser. Forslagene er overskuelige, de taler for sig selv, og de må gennemføres nu, for ungdommen venter, og venter med rette, på gennemførelse af denne lovgivning.

Jeg skal derfor anbefale, at man, selvom forslagene går til udvalgsbehandling, fatter sig i korthed, så man inden jul når frem til et resultat, der sikrer en positiv løsning af dette spørgsmål.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg er selvfølgelig taknemlig for de meget positive tilsagn, der fra alle sider er givet om at fremme arbejdet med denne sag. Det er vel ganske overflødigt at bemærke,

at vi i ministeriet står til rådighed med alle oplysninger for det udvalg, man ønsker nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Per Hækkerup: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af forordning af 6. oktober 1753 angående forbud mod hasardspil.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2829; fremsættelsen findes i tidenden sp. 161).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Busch-Jensen: Fra den højtærede ministers fremsættelsestale og fra bemærkningerne til lovforslaget vil man vide, at det foreliggende lovforslag går ud på at ophæve, om jeg så må sige, de sidste rester af forordningen af 1753, bestemmelser, der giver den, der anmelder hasardspil, en særlig præmie, selvom han har været deltager i spillet, og som giver de politimænd, der medvirker ved afsløringen af hasardspil, en præmie for deres virksomhed.

Vi kan fra mit partis side være enige med den højtærede minister i at finde, at disse bestemmelser ikke er tidssvarende, og at de bør falde bort. Resten af forordningen, som dels indeholder nogle civilretlige bestemmelser og dels nogle straffebestemmelser, er jo tidligere ophævet.

Jeg finder blot anledning til, ligesom også ministeren gjorde det, at understrege, at med forordningens ophævelse sker der iøvrigt ikke nogen ændring i den gældende retsbedømmelse af hasardspillet. De straffebestemmelser, som gælder nu, findes i den borgerlige straffelovs §§ 203, 204 og vel også 207; de bliver altså fremdeles bestå-